لوح فتنه

حضرت بهاءالله

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت بهاءالله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی – شمارهٔ ۱۲۸

ان یا فتنة البقآء فانتظری فتنة الله المهیمن القیّوم بانّها سیأتیکم بالحقّ فها قد اتاکم حینئذ بالحقّ فاشهدون و انّها لفتنة یفصّل بین الکاف و النّون و یمیّز بین الکلّ من یومئذ الی یوم الّذی یظهر مرّة اخری فی ایّام بدع موعود بظهور غیب ذاته و کنه بقآئه فی سنة المستغاث و انّ هذا لحقّ محتوم و انّ ذلک من فتنة یأخذ کلّ الممکنات من کلّ غیب و شهود قل انّ ذلک من فتنة تضطرب فیها النّفوس و تذهل فیها العقول و تنفطر الاسرار ثمّ تنصعق بها ارواح المخلصون قل انّ ذلک من فتنة تنفطر بها سموات العلم و الحکمة و تنشقّ اراضی العزّ و القدرة ثمّ تندکّ بها جبال المجد و النّور قل انّ ذلک من فتنة یزلزل بها اعراش العظمة و ینقلب بها اهل سرادق الرّفعة ثمّ یتحیّر بها فی قدس البقآء ملأ الرّوح قل انّ ذلک لمن فتنة تظلم بها شموس الضّیآء و تخسف اقمار العمآء ثمّ تسقط بها فی سموات الامر انجم العلوم قل انّ ذلک من فتنة یمتحن الله بها کلّ الذّرّات ثمّ کلّ الموجودات ثمّ کلّ من فی الارضین و السّموات ثمّ کلّ العالمون و انّ ذلک من فتنة یفتن بها عباد مکرمون ثمّ عباد مخلصون ثمّ ملائکة المقرّبون ثمّ اهل ملأ العالون قل انّ ذلک من فتنة یمحّص فیها کلّ من یدّعی المحبّة و الایمان بالله المهیمن العلیّ المحبوب بهذا الجمال الممتنع البهیّ المحبوب و انّ ذلک من فتنة یخمد بها نار القدس ثمّ یجمد مآء الحقیقة ثمّ یهتزّ سدرات النّور و یموتنّ الطّوریّون قل انّ ذلک من فتنة یأخذ کلّ عارف سلیم و کلّ بالغ حکیم و کلّ مدبّر علیم و کلّ ملک امین ثمّ کلّ نبیّ مرسول

قل انّ ذلک من فتنة تضطرب بها کلّ الآفاق و یمحّص بها النّاس کلّهم اجمعون و یفرق بعض عن بعض کفرق الارض و السّمآء بل اشدّ من ذلک فتعالی الله مُظهر هذه الفتنة المحتوم و بذلک فرّق ما فرّق فی زمن کلّ النّبیّون و المرسلون و من قبلهم فی زمن الّتی لن یحیط بها علم البالغون و سیفرّق بذلک کلّما یفرّق فی زمن الآخرون و انّ هذا لسرّ غیب مکنون قد ستر فی کنائز قدس محفوظ و لا یعرف ذلک الّا من آتاه الله بصراً کان عن ابصار الحدید لمستور و انّ ذلک من بصر لو تبصرون بها اهل عوالم الحقیقة ثمّ اهل مکامن الامر فی سرائر العزّة لیشهقون فی انفسهم و یقشعرّون فی ذواتهم و لن یستطیعنّ ان یشهدون تالله الحقّ انّ من هذه الفتنة تخطف ابصار قلوب الغیوب و تبرق انظار القدس و الرّوح ثمّ تخسف بها فی سمآء الامر اقمر الرّبوب قل تالله فی هذه الفتنة تزلّ اقدام العارفین الّذینهم یعرفون الله بالله و هم فی اسرار الامر و الحقّ فی کلّ حین ببصر الحدید ینظرون قل انّ ذلک لفتنة تهتک فیها استار المستّرات و تنکشف اسرار المسرّرات ثمّ تظهر بها کنائز الصّدور

قل تالله سيفتنون فی هذه الفتنة و يلقون فی النّار عباد الّذين ما خطرت ببالهم باقلّ من ذرّة انّهم غير الله يعبدون قل تالله ليفتن فی هذه الفتنة حقايق الّذين لن يغفلون عن الله و امره فی طرفة عين و هم كانوا فی كلّ حين ان يتذكّرون فكيف عباد الّذينهم ما عرفوا من هذا الامر الّذی ينصعق فيه كلّ المظاهر علی قدر ما يعرف النّملة من ذنابتيه و اولئک هم من جوهر الغفلة عند الله لمشهود قل تالله الحقّ يزلّ فی هذه الفتنة اقدام كلّ العارفين من اهل ملأ العالين من قبل ان يلتفتون انفسهم او يفقه قلوبهم او يميّزون فی ساذج عرفانهم باعلی جواهر العقول فبعد ما يكشف لهم عمّا هم فيه يفرطون اذاً يصيحون فی انفسهم و يتنعّرون فی ذواتهم ثمّ يبكون و يضجّون ثمّ يصرخون ولو يكون لهم ملأ السّموات و الارض من الرّوح و البقآء يريدون ان يفدون و باقلّ من آن عن هذا الجمال المنيع لا يحتجبون تالله انّ روح القدس تضطرب فی تلک الايّام و نور الانس يرتعب و سرّ السّرّ تقشعرّ ثمّ فی لاهوت العزّ ملائكة العرش يشفقون قل تالله فی هذه الفتنة تفتن الارياح حين هبوبها بنفس هبوبها ثمّ تمتحن المياه حين شربها و جريانها ثمّ النّار حين الّذی تشتعل و تفور تالله قد يفتن كلّ الاراضی و السّموات ثمّ الشّموس و الانجم ثمّ الاقمار ثمّ الابحار بكلّ سفائنها و امواجها و قطراتها و ما قدّر فيها من عجايب صنع الله المهيمن القيّوم تالله تفتن كلّ شئ فی كلّشئ من كلّشئ الی كلّشئ بنفس شئ و لن يخرج منه ذرّات الهوآء و ذلک سرّ ما نزّل من قبل علی حبيب الاوّل من جبروت الله العلیّ العالم المعلوم و هو ذلک الآية حين ما وصّی اللّقمان لابنه ان يا بُنَیّ انّها ان تک مثقال ذرّة من خردل فتكن فی صخرة او فی السّموات او فی الارض يأت بها الله و الله يشهد بما هم كانوا ان يعملون تالله لو تنظرون تشهدون بانّ سراج الّذی توقد فی اللّيالی تلقآئكم يفتن فی حين ما يشتعل ثمّ طير الّذی يطوف حوله ثمّ انوار الّتی تجلّی منه و احاطت اطرافه و القت علی جهات مشهود تالله انّ الفتنة هو يفتن و المحكّ يمحّک و التّمحيص يمحّص و الغربال يغربل و الاشعار ينشقّ كلّ واحد بالف شقّة ثمّ يمتحن الشّقوق كلّ ذلک من ظهور هذه الفتنة الاعظم الّتی يظهر عن هذا الشّطر المهيمن الاقدم و قد هبّت ارياحها حينئذ فسيأتی من قريب فی سنة الشّداد و يأخذ كلّ البلاد و كلّ فيه يستغيثون

تالله و مظهر هذا الجمال القديم بذاته لذاته فی ذاته لو يكشف الله حجاباً عمّا هو المستور ليقع اذاً زلزلته فی قوائم الاعراش و يضطربون حوامل العرش و كاد ذواتهم يتفرّقون و انّی لو اذكر هذا النّبأ الاعظم و ظهورات فِتَنه و امتحاناته الاقوم من يومئذ الی ابد الآباد فی سرمد الدّهور تالله لن ينفد ذكرها و لن يبيد وصفها ولو يجری من بعد ما خلق الله كلّ البحور سبعين الف الف بمثل كلّ ذلک فتعالی الله هذا قليل محدود

ای شمس از كسوف وهم و هوی درآ و ملاحظه كن نيّر منير اظهر انور ابها را در قطب سماء بقا بضياء انواری كه اگر جميع ذرّات وجود من الغيب و الشّهود باقلّ من آن تقابلی باشعّهئی از اشعّات انوار آن نمايند هرآينه كل بنداء انّی انا اللّهی فائز گردند ای شمس ملاحظه كن از جهتی تشعشع انوار فضلش را كه بيک اشراق جميع سموات غيب عظمت را بشموس عزّت زينت بخشيده و جبال قدس احديّت بظهور معادن غيبيّه مفتخر فرموده و از جهتی شهاب ثاقب عدلش جميع اعراش علو و رفعت را منهدم فرموده و شموس بلند سماء عظمت را بر تراب ذلّت ساقط نموده ولكن ای شمس چه ذكر نمايد اين ذرّهٔ فانی كه از ارتفاع و ظهور اين نيّر عظمی چه رايات غل و بغضائی از اولو القضآء من البيان در مقابل اين جمال رحمن برافراخته‌اند قسم بذات مقدّس يكتا كه چنين مقدّمه‌ئی تا بحال در عالم ابداع ظاهر نگشته كسيكه وجود او بقولی خلق گشته تا بحال چندين دفعه اراده نموده كه اين آفتاب جمال سبحانی را باكمام غل و حسد بپوشد و جمال مطهّرش را از افق امكان مستور نمايد ولكن يَدِ قدرت و غلبهٔ صمدانی كيد و مكر او را ظاهر نمود و حفظ فرمود جمال بهاء خود را بملائكهٔ ذات مقدّس ممتنع منيع خود ای شمس كسيرا كه در مدّت بيست سنه ارتفاع و اشتهار اسم او را در

کلّ بلاد بقسمی فرمود که جمیع عباد او را بربوبیّت پرستش نمودند و او را مسجود خود دانستند حال چون ارتفاع امر الله را دید تنّور حسد و بغضا بفوران آمده چند مرتبه بانواع و اقسام بر سفک دم مطهّرش قیام نموده چون از این اراده مأیوس شد در پی مکرهای دیگر افتاده تا در آخر چون ملاحظه فرمودند که این نار بغضا را جمیع بحور ننشاند و این آتش غل و حسد را میاه امکان و اکوان ساکن نگرداند بالاخره عزلت از کل اختیار فرمودند و در بیتی فرداً وتراً وحیداً جالس گشتند که شاید باین سبب قدری نائرهٔ حسد اولو البغضاء ساکن گردد باینهم کفایت ننموده و راضی نشده از همه جهت و همه سمت آتش فتنه و فساد افروخته‌اند و بهر قسم شورش و انقلابی در میان کل انداخته و حال در صدد جمیع مذهب و ملل و دول که القای بغضائی بواسطهٔ آنها از این جمال مظلوم ظاهر نمایند و مقصود خود را بعمل آورند ای شمس تفصیل حالات این سنهٔ شداد زیاده از آنست که باذکار اوّلین و آخرین مذکور گردد صد هزار عالم اسرار و مجال یک حرف گفتار آن نه ای شمس عنقریب میشنوی نعقیق کفر و نفاق را که در اطراف آفاق منتشر میگردد و آنچه خود بر او قیام نمودند بنفس خود راجع نمایند و فریاد مظلومیّت برآورند

این ورقه در سنهٔ قبل در جواب خطّ شما نوشتم البتّه پنج مقابل از این که نوشته شده زیاده است ولکن بجهت ملاحظهٔ اسرار مقدّرهٔ در ملکوت قضا ارسال نشد تا اینکه این ایّام ملاحظه شد که نعیق کبری برخواسته و فتنهٔ عظمی طلوع نموده اراده نمودم که بخطّی که بتوان خواند ارسال نمایم چون بطرزی که اوّل نوشته‌ام درست خوانده نمیشد هنوز یکصفحه تمام نشده که صد هزار بحر از طماطم بلا بر وجه ابها نازل گشت بقسمیکه قلم از تحریر و لسان از تقریر بازماند

خادم‌الله آقا جان

و در این ایّام هم خطّی از شما و جناب معظمّ اسم الله الذّبیح رسید ارادهٔ جواب مفصّل خدمتشان داشتم ولکن تفصیل حال اینست که عرض شده بساذج تکبیرات اعلی مذکّر جمالشان میباشم